

tentationen, i to Afdelinger, der forhandlede særskilt, hver for sig, og som maatte see at blive enige, for at der kunde fremkomme et Resultat, — forbeholdt endda den Billigelse af en overordnet Autoritet, som udkrævedes i flere Tilfælde. Ved Loven af 23de Januar 1862 skete der et væsentligt Brud paa dette System, idet der ved denne Lov blev foreskrevet, at forsaavidt der forelaa Spørgsmaal, hvorom der var Meningsforskjellighed imellem Magistrat og Borgerrepræsentation, skulde begge Afdelinger træde sammen, forhandle og afgjøre Spørgsmaalet under Et. Men der skete intet fuldstændigt Brud med det tidligere System; det vil nemlig være bekendt, at den nysnævnte Lov af 1862 forbeholdt Borgermesteren en meget betydelig Indflydelse, idet ingen Beslutning skulde være bindende, hvortil Borgermesteren ikke havde sluttet sig, naar der ikke var en qualificeret Majoritet af $\frac{2}{3}$ af Stemmerne imod Borgermesteren. Det Skridt, som det hele Udvalg har været enig om burde gjøres ved denne Leilighed, gaaer da ud paa at fuldstændiggjøre Bruddet med Fortidens System, altsaa paa at fuldstændiggjøre det Skridt henimod en ny Ordning, som man varfomt og med Frygt begyndtes i 1862, ved nemlig at slaae de to Afdelinger af Communalbestyrelsen sammen, eller med andre Ord at lade Borgermesteren gaae op i Borgerrepræsentationen. Meningen er altsaa, at for Fremtiden skulde den fulde Myndighed i Communens Anliggender, saaledes som denne Myndighed overhovedet skal være, være hos Borgerrepræsentationen, og Borgermesteren kun have Sæde der og som saadan deeltage i Sagenes Behandling og de forskjellige Bestemmelser, der er Spørgsmaal om at tage. Naar Sagen ordnes saaledes, at Borgermesteren gaaer op i Borgerrepræsentationen, opstaaer imidlertid det Spørgsmaal, om han skal have Stemme der, og forsaavidt han skal have Stemme, hvilken Betydning hans Stemme da skal have. Det vil sees, at der er et Mindretal i Udvalget, der har stillet Forslag om, at Borgermesteren, skjøndt han som saadan skulde have Sæde i Repræsentationen, dog ikke skulde have Stemme, medmindre han var valgt til Medlem af Repræsentationen; det er Endringsforslaget under Nr. 2 paa

Afstemningslisten. I Modsætning dertil staaer Forslaget under Nr. 3, der er stillet af et andet Mindretal, og som gaaer ud paa, at Borgermesteren ikke blot skal have Sæde og Stemme som saadan, men at han fremdeles skal være født Formand i Borgerrepræsentationen, lede dennes Forhandlinger og expedere dens Beslutninger m. V., ligesom han ogsaa i Kraft af sin Egenstaaelse af Formand skulde have den afgjørende Stemme, forsaavidt Stemmerne i Borgerrepræsentationen stode lige. Og endelig er der af Udvalgets Fleertal, der bestaaer af 6 af Udvalgets Medlemmer, under Nr. 41 stillet et Forslag, deels i den nye § 2. og deels i den nye § 5, om, at Borgermesteren som saadan skulde have Sæde og Stemme i Borgerrepræsentationen, men derimod ikke være født Formand der; om og hvorvidt han skulde være Formand, skulde altsaa beroe paa Borgerrepræsentationens egen Bestemmelse. Det vil sees, at dette Forslag, som Udvalgets Fleertal har forenet sig om, fremtræder som et Mæglingforslag mellem de to tidligere af mig nævnte Forslag, der ere stillede af to forskjellige Mindretal i Udvalget. Naar Udvalgets Fleertal har meent, at man skulde lade Borgermesteren have Stemme i Borgerrepræsentationen, saa har det væsentligt været, forbi man meente, at man burde gjøre det muligt, at Borgermesteren uden særligt Valg til Medlem af Repræsentationen kunde blive Formand i Repræsentationen. Naar Borgermesteren ikke er stemmeberettiget Medlem af Borgerrepræsentationen, vilde det formeentlig ikke vel kunne lade sig gjøre, eller i alt Fald være abnormt, at han skulde kunne vælges til Formand for Repræsentationen, men Udvalget, eller dets Fleertal idetmindste, har meent, at det vilde være uønskeligt at ordne Sagen saaledes, at Borgermesteren, om han end ikke var født Formand i Borgerrepræsentationen, dog kunde vælges til Formand. Man har meent dette væsentlig af de samme eller i alt Fald lignende Grunde som de, der efter Udvalgets Formening tale for fremdeles, indtil Videre i alt Fald, at bibeholde de langedvalgte Borgermestre i Communen, blandt andet navnlig ifølge den Betragtning, at man i Overgangstiden vistnok i mange Kjøbstadcommuner ikke vel vilde kunne undvære Borgermeste-